

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Du retter tidt dit Øjepar

Citation: Drachmann, Holger: "Du retter tidt dit Øjepar", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 21. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann04tom-shoot-workid54489/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Vi svinger Jer, ret
Som var I saa let
Som Dun, og Spindel for Resten.
Saa gaar vi i Skoven to og to
Og snakker om Lysning hos Præsten.

Saa gik da Dansen, den var ej træg,
Udi den grønne Skov.
Der stod et Spør
I den bløde Jord,
Hvor Fødderne tog sig Forlov,
Og Skumringen kom,
Og Pladsen stod tom,
Det hvisked og lo mellem Løvet.
Da Morgenen gryed, saa gik der to,
Men da var den ene bedrøvet.

Bind dit Skørt og flet dit Haar,
Læg an dit Hovedklæde,
I Præstevænget Dansen gaar
Med Fryd og megen Glæde.

Du retter tidt dit Øjepar.

Du retter tidt dit Øjepar
Saa spørgende mod mit:
Om ikke snart jeg svarer Dig,
Hvorledes jeg dog klarer mig
Trods alle onde Rygter, som stedse om mig gaa?
Ja, kære, Du skal vide det,
Men først maa Du forstaa:
At oven over Skyerne er Himlen altid blaa.

Der er blandt Hoben altid Had
Mod ham, som sidder højt;
Man føler derved tydeligt,
— Og det er saa fortrydeligt —
Hvor lidt man selv kan magte, hvor lavt man selv maa gaa.
Saa sanker man et Rygebaal
Og tænder Ild derpaa.
Men oven over Skyerne er Himlen altid blaa.